

نشان بکلمه طوبیعت پرورانش مردمان دکان و جرات
 اشباح فرموده **نظم** از بهر باطنش سوزان قصه کند
 مردی ز کانیات بیخیش بی شتاب نیشانه اوده عالم دعا
 نور دیده جهانیا را تسبیح فضل جهان خیر خیرات حیات
نظم سلطان خیرات بکلمه کرد بر بقیع باطنش اراد و کسب
 معصوم ز کانیات مایه نند از حساب عصبان و عصمت
 مودع کشان تحفه قریب کشند بر دیده مکن درع و دین
 کرده دیده دایم انحراف از عبادتش درین شکار زدم کردن آب
 پیچیدش بدو طهارت خردم با طهارت حجره زهر او تو بر
 او ارم اندر اوقات جلایا با وفا و اخلاص و اقامت آمارت
 فصاحت و فصاحتها فی مقام الابد و ظل عطفت مسایه القات
 در رفت بر فارق مخلصان از چشمند این عمر مودع
 بقرب حواریان فی الاواند بر فلک اعتبار او چشمند را بطم
 خدمت قدیم که اصل و سبب عظیم است مگر که خلاصی در روش

جمع

با خصص مکتب کردید و تمهید امر که رسیدیم نظام و ملک
 دعا که ای آن آسمان باشد مناسب بلکه در جنبه نیز ما برین است
 عتصام در ذیل شرح و بیان عانی صبح حضرت را که
 صلیت سلام زده بقدر وسع در ابراد معانی الفاظ از صحیح
 لغات لغات صحیح سعی نموده و محلی از صاحب سفران
 فراختر استعدا خود در مقام کتت همود و آن آن شخص علی
 و محض متالی نمودش یکدک بظرف حنفه از شش مخطوطه
 اقبال کما میباشش مخطوط کرده است و در هر یکم حضرت
 که شماره فیض این عافی اجابت آیت و برکات این کلمات
 اصابت بیانت چون صبح صادق روزه دولت آنحضرت
 نورانی و شام سعادتش را سرایه نورشانی کرد از آنده
الاجابة ومنه العون الاستجابة اللهم يا من
دفع لسان الصالح بطقن انده اسم ذات واجب
 بالذات صحیح صفات تکالیف است و او در آن ان بود

بدر
مخطوط

Copyright © King Saud University